

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžf/2/2014
Identifikačné číslo spisu: 6013200295
Dátum vydania rozhodnutia: 12.02.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:6013200295.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: Z. V., bytom V., (momentálne s pozastavenou podnikateľskou činnosťou v živnostenskom registri s obchodným menom: Z. V., T., s miestom podnikania C.), zastúpený advokátom JUDr. Matúš Návrat PhD., LL.M., Grosslingova 17, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/1272374/2012/5002 zo dňa 6. decembra 2012, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/43/2013-96 zo dňa 16. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/43/2013-96 zo dňa 16. októbra 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/1272374/2012/5002 zo dňa 6. decembra 2012 a nepriznal mu náhradu trov konania. Predmetným rozhodnutím žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Banská Bystrica pobočka Žiar nad Hronom č. 9615401/5/2196497/2012/Kriš zo dňa 14.8.2012, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2006 v sume 57.496,51 Eur podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.).

Krajský súd rozsudok zdôvodnil tým, že správca dane zabezpečil a vykonal dôkazy v súlade so zákonom, ktoré ho viedli k názoru, že do základu dane z príjmov daňového subjektu žalobcu za

zdaňovacie obdobie 2006 bolo potrebné zahrnúť sumy 1.717.332,- Sk, sumu 506.852,- Sk a sumu 6.990.730,- Sk. Konštatoval, že prvé dve sumy boli zahrnuté do základu dane žalobcu z dôvodu porušenia § 6 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z. a poslednú sumu z dôvodu porušenia § 17 ods. 12 písm. a/ zákona č. 595/2003 Z.z.. Konštatoval, že daňové orgány postupovali v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou ak zahrnuli do zdaniteľných príjmov roku 2006 uvedené sumy. Konštatoval, že v súvislosti s príjmom 506.852,- Sk sa jedná o príjem žalobcu, keďže niet pochyb o tom, že uvedená suma bola poukázaná na účet obchodnej spoločnosti, ktorej konateľom a spoločníkom bol žalobca ako daňový subjekt, pričom sám oznámil číslo účtu subjektu, ktorý má povinnosť plniť, pričom suma bola priznaná súdnym rozhodnutím. K sume 6.990.730,- Sk konštatoval, že k výške postúpenej pohľadávky, ktorú správca dane do základu dane zahrnul nemožno namietat, keďže samotný žalobca v Oznámení súdu o postúpení pohľadávky zmluvou zo dňa 07.02.2006 uvádzal postúpenú pohľadávku vo výške pozostávajúcej s istiny 3.000.000,- Sk a príslušenstva 3.743.359,- Sk + sumy 247.371,- Sk. V podrobnostiach poukazoval na skutkové a právne závery žalovaného, s ktorými sa plne stotožnil a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 8.12.2005 sp. zn. 2Afs 29/2005.

K žalobným námietkam žalobcu konštatoval, že žalobcom predložený dôkaz „Postupní smlouva o postoupení práva“ zo dňa 01.09.2005 bola predložená až v súdnom konaní a rovnako aj žalovaný predložil nový dôkaz v súdnom konaní a to výsledok medzinárodnej výmeny daňových informácií vo veci prešetrovania obchodnej spoločnosti NATIONWIDE INCOME PROPERTIES, LLC., Nevada, USA, ktorú vykonala daňová správa Spojených štátov amerických a tieto skutočnosti boli správcovi dane oznámené listom zo dňa 26.03.2013. Konštatoval, že žalovaný ako aj správca dane vo svojich rozhodnutiach hodnotili vyjadrenie daňového subjektu k protokolu, v ktorom žalobca začal prvý krát tvrdiť, že sa zbavil všetkých svojich práv resp. tých, ktoré postúpil na postupníka COMMER.Co, s.r.o., ktoré si v kontrolovanom roku uplatňoval voči Stavebnému bytovému družstvu Žiar nad Hronom (ďalej len SBD) a to uzatvorením zmluvy o postúpení práva inému subjektu s tým, že všetky následne prijaté plnenia od dlžníka, bol potom žalobca ako ustanovený správca pohľadávok povinný odovzdať novému vlastníkovi práva a že neskôr uzavreté zmluvy o postúpení pohľadávok v rovnakej veci sú absolútne neplatné. K tomuto tvrdeniu daňové orgány konštatovali, že tvrdenia sú bez dôkazov v rozpore s dokladmi s ktorými správca dane v priebehu daňovej kontroly pracoval a ku ktorým sa kontrolovaný subjekt vyjadroval ako k hodnoverným dokladom, a že tvrdenie žalobcu je tiež v rozpore s daňovým priznaním žalobcu za rok 2005, v ktorom uviedol len príjmy s prenájmu nehnuteľností. Navyše, žalobca nekonkretizoval ani neidentifikoval osobu, ktorá mala nadobudnúť tieto práva, ani konkrétny časový údaj. K dôkazu, ktorý žalobca spolu s podaním žaloby pripojil a to zmluvu zo dňa 01.09.2005 „Postupní smlouva o postoupení práva podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb.“, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom ako postupiteľom a NATIONWIDE INCOME PROPERTIES, LLC., Nevada, USA ako postupníkom, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky identifikovanej ako pohľadávky o ktorej sa vedie konanie pred Okresným súdom Žiar nad Hronom sp. značka 8Cb/168/1999 konštatoval, že žalovaný v čase rozhodovania nemal k dispozícii uvedený listinný dôkaz. Poukázal na § 250i ods. 1 posledná veta OSP a konštatoval, že pre konanie súdu podľa druhej hlavy piatej časti OSP je rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Keďže daňové orgány nemali tento dôkaz v čase rozhodovania k dispozícii, vysporiadali sa správne s dôkaznou situáciou a tvrdeniami žalobcu v rámci jeho vyjadrenia k protokolu a odvolania, ktoré nepodložil žalobca relevantným dôkazom, preto v konečnom dôsledku na tieto tvrdenia nepríhľadali. Konštatoval, že žalobca nijakým spôsobom nevyvrátil zistenia správcu dane, ktorý pri hodnotení vychádzal len z dôkazov, ktoré predložil žalobca, resp. ktoré si sám zabezpečil daňový orgán. Vo vzťahu k námietke zániku práva vyrubiť daň v zmysle § 45 ods. 1 zákona 511/1992 Zb. konštatoval, že daňové orgány postupovali pri výkone daňovej kontroly a vo vyrubovacom konaní v súlade so zákonom a rozhodli na základe dôkazov, ktoré mali k dispozícii a nezohľadnili tvrdenia žalobcu, ktoré nepodložil dôkazmi, pričom ich postup vyhodnotil ako súladný so zákonom. Súd podľa § 250i ods. 1 posl. veta OSP vykonal dôkaz predmetnou zmluvou na posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia a dospel k záveru, že ani tento dôkaz nespochybňuje správnosť skutkových zistení podložených hodnovernými dôkazmi v priebehu výkonu daňovej kontroly, z ktorých vychádzal žalovaný v čase rozhodovania a nespochybňuje ani správnosť záverov žalovaného. Vyhodnotil predloženie uvedeného dôkazu ako účelové, najmä ak daňový subjekt v priebehu výkonu daňovej kontroly tvrdil iné skutočnosti, čo vyplýva zo zápisnice z ústneho pojednávania, z jeho podaní, ale aj z

jeho postoja v konaniach prebiehajúcich pred Okresným súdom Žiar nad Hronom, z ktorého je nepochybné, že sa cítil byť majiteľom práv vyplývajúcich z obchodnoprávneho vzťahu so Stavebným bytovým družstvom Žiar nad Hronom a keď túto skutočnosť sám deklaroval zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 07.02.2006 a ďalšími dôkazmi, v dôsledku ktorých v týchto konaniach označený odporca (Stavebné bytové družstvo Žiar nad Hronom) mal plniť jeho postupníkovi COMMER.Co, s.r.o., ktorého bol sám žalobca konateľom a spoločníkom. Vo vzťahu k predloženému listinnému dôkazu zabezpečenému až po rozhodnutí daňových orgánov konštatoval, že americká spoločnosť NATIONWIDE INCOME PROPERTIES, LLC., Nevada, USA je len schránkovou obchodnou spoločnosťou, čo opätovne svedčí o účelnosti tohto dodatočne predloženého dôkazu. Konštatoval, že ďalšie žalobné námietky boli totožné s odvolacími dôvodmi a poukazoval na zdôvodnenie rozhodnutia žalovaného ako aj stanovisko žalovaného k žalobným námietkam, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. K žalobcom namietaným skutočnostiam, ktoré neboli predmetom odvolacieho konania, s ktorými sa žalovaný nemal možnosť zaoberať vo svojom rozhodnutí, súd neposudzoval, pretože preskúmvacie konanie by nahrádzalo inštitút odvolacieho konania, ako nevyhnutného predpokladu na podanie žaloby podľa druhej hlavy piatej časti OSP s poukazom na R31/2002 Zo súdnej praxe.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol zmeniť rozsudok krajského súdu tak, že odvolací súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti na ďalšie konanie. V dôvodoch uviedol, že rozhodnutie krajského súdu sa malo týkať toho, či správca dane v súlade so zákonom č. 511/1992 Zb. vykonal daňovú kontrolu a či závery daňovej kontroly odvodil z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, pričom poukázal na zásady daňového konania. Uviedol, že má za to, že zo strany súdu došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

Tvrdil, že sumu 1.717.332,- Sk prijal ako správca pohľadávky, ktorá mu už nepatriła a z toho istého účtu uvedenú sumu uhradil na účet vlastníka práva s poukazom na rozsudok 8Cb/168/1999 konštatoval, že prevod bol realizovaný a riadne identifikovaný. Uviedol, že ak na jednej strane správca dane zistil, že žalobca prijal sumu 1.717.332,- Sk na jeho účet ako príjem, tak bolo jeho povinnosťou tú istú sumu aj odpočítať ako výdaj v súlade s § 44 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb., čo však nevykonal. K sume 506.852,- Sk uviedol, že úhrada bola realizovaná na účet obchodnej spoločnosti COMMER.Co, s.r.o. a žalobca túto sumu na svoj účet nikdy neprijal, preto záver správcu dane, či sa jedná o príjem žalobcu je nesprávny. Tvrdil, že správca dane nebral do úvahy skutočnosť, že pohľadávka, ktorá bola predmetom konania Okresného súdu Žiar nad Hronom 12Cb/5/2005, a 12Cb/13/2006 bola žalobcom postúpená na obchodnú spoločnosť COMMER.Co, s.r.o. čo potvrdzuje aj skutočnosť, že Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní 41Cob/319/2006, ako aj Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní 12Cb/13/2006 ďalej konal z účastníkom konania navrhovateľom ako COMMER.Co, s.r.o. a teda prevzatie tejto pohľadávky zmenou účastníka konania akceptoval. S touto skutočnosťou sa správca dane podľa žalobcu nevysporiadal. Poukazoval, že správca dane pri daňovej kontrole daňového subjektu COMMER.Co, s.r.o. v roku 2011 sumu 506.852,- Sk, tak aj sumu 6.990.730,- Sk, časť 5.709.000,- Sk duplicitne započítal a rozhodnutím 9615401/5/956508/2013/Klm daňového subjektu COMMER.Co., s.r.o. za rok 2006 uvedené sumy zahrnul do príjmu tejto obchodnej spoločnosti, čím došlo k duplicitnému zdaňovaniu.

K sume 6.990.730,- Sk, ktorú tvorí podľa správcu dane suma 3.000.000,- Sk plus 3.743.359,- Sk plus suma 247.379,- Sk konštatoval, že suma 7.190.556,- Sk predstavuje ušlý zisk, o ktorom rozhodoval aj súd v konaní Okresného súdu Žiar nad Hronom 12Cb/5/2005. Uvedená suma je v rozpore so sumou ušlého zisku vyčíslenou správcou dane vo výške 6.990.730,- Sk. Žalobca poprel existenciu tejto pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.02.2006 uzavretej medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou COMMER.Co, s.r.o., ktorá je podľa jeho názoru absolútne neplatným právnym úkonom a nemôže byť základom pre vyrubenie dane. Nejedná sa o reálnu, ale fiktívnu sumu 6.990.730,- Sk, o ktorej výške navyše súd právoplatne nerozhodol. Až právoplatným rozhodnutím súdu vzniká pohľadávka ušlého zisku, preto postup správcu dane, ktorý zdanil žalobcu z fiktívnej sumy 6.990.730,- Sk, ktorú nikdy neprijal a neobdržal na svoj účet, nie je v súlade so zákonom, keď žiadny

právny predpis platný v roku 2006 neurčoval, že je povinný účtovať sumu ušlého zisku len z pohľadávky uplatnenej na súde, teda nie z účtovanej pohľadávky. Poukazoval, že správca dane v rozhodnutí 9613401/956308/2013/Klm konštatoval, že COMMER.Co, s.r.o. nadobudol ako postupník pohľadávku vo výške 3.000.000,- Sk na základe súdneho rozhodnutia v konaní 12Cb/5/2005-06 zo dňa 29.05.2006, v ktorom bola vyčíslená reálna pohľadávka v sume 7.190.556,- Sk, pričom uvedená skutočnosť sama spochybňuje záver správcu dane o výške posudzovanej pohľadávky.

Tvrdil, že správca dane nevykonával navrhovaný dôkaz výsluch svedka a že v konaní nemohol vykonať dôkaz listinnou - zmluvou o postúpení práv z roku 2005, ktorú sa počas daňovej kontroly dňa 30.12.2011 snažil správcovi dane predložiť, pričom správca dane tento dôkaz odmietol vykonať. Postúpené pohľadávky mohol vymáhať len ako správca pohľadávky vo svojom mene na účet NATIONWIDE INCOME PROPERTIES, LLC., Nevada, USA.

V daňovom konaní bolo podľa odvolateľa, odopreté žalobcovi právo predložiť správcovi dane dôkazné listiny, rovnako bolo odopreté právo nahliadnuť na listiny, ktoré boli súčasťou administratívneho spisu a vykonať výsluchy navrhnutých svedkov (H. a ďalších). Správca dane mal 30.11.2011 zatvorené z technických dôvodov, z dôvodov sťahovania a čerpania dovolenky, čím bolo žalobcovi znemožnené realizovať právo účastníka daňového konania. Poprel skutočnosť, že by zmluva o prevode práv na NATIONWIDE INCOME PROPERTIES, LLC. Nevada, USA bola novou skutočnosťou a pokiaľ žalovaný mal pochybnosti, ktoré mu vykonaným dokazovaním vznikli mal vyzvať žalobcu na vysvetlenie, vyjadrenie sa k nim a ich ozrejenie.

Postup správcu dane, ktorým realizoval proces prerokovania protokolu o daňovej kontrole, bol podľa žalobcu formálny, keď správca dane mal predpripravené formuláre a to zápisnicu o prerokovaní, ktorá bola k protokolu o daňovej kontrole dopredu pripravená. Odvolateľ neakceptoval názor krajského súdu ako aj žalovaného, ktorí konštatovali, že obchodná spoločnosť NATIONWIDE INCOME PROPERTIES, LLC., Nevada, USA je schránkovou spoločnosťou, že tento termín v slovenskom práve je neznámy, uvedená obchodná spoločnosť v roku 2005 riadne existovala, bola nositeľom práv, pričom správca dane pri daňovej kontrole obchodnej spoločnosti COMMER.Co, s.r.o., tento subjekt akceptoval a nespochybnil.

Podľa odvolateľa nebolo preukázané, že tvrdenia žalobcu v daňovom konaní v roku 2011 a počas výkonu daňovej kontroly v roku 2006 boli rozporné. Poukazoval na rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní 5Cb/10/2013, ktorý vyslovil, že zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi žalobcom ako postupcom a COMMER.Co, s.r.o., ako postupníkom zo dňa 08.02.2006 a 07.02.2006 sú neplatnými právnymi úkonmi. V priebehu daňovej kontroly ako aj daňového konania nebolo konštatované, že by daňová kontrola bola zameraná výlučne na príjmy od Stavebného bytového družstva, tvrdil, že o tejto skutočnosti sa dozvedel až pri prerokovaní záverečného protokolu o daňovej kontrole. Ďalej odvolateľ namietal, že rozhodnutie krajského súdu v časti na str. 14 rozsudku, ktorý sa vyjadruje k otázke prekluzívnej lehote na vyrub posudzovanej dane nie je riadne zdôvodnené.

Daňová kontrola mala byť vykonaná do 26.08.2011, poverený kontrolou mal byť Ing. J., ktorý kontrolu vykonával, ale ju neukončil, lebo ku dňu 30.11.2011 ukončil pracovný pomer. Ing. K. J. nebola poverenou kontrolórkou pri prerokovaní záverečného protokolu a preto nedošlo k prerokovaniu protokolu o daňovej kontrole v súlade so zákonom. Daňová kontrola trvala od 26.08.2011 do 20.01.2012, čím došlo k porušeniu zásady zákonnosti a súčinnosti zo strany daňových orgánov, ktoré navyše ani riadne nezistili všetky skutkové okolnosti.

III.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 08.01.2014 uviedol, že sa stotožňuje so závermi krajského súdu v uvedenom rozsudku a na ne poukazuje.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 OSP).

Z administratívneho a súdneho spisu odvolací súd zistil, že u žalobcu bola vykonaná daňová kontrola na daň z príjmu fyzických osôb za zdaňovacie obdobie 2006, o výsledku ktorej bol vyhotovený protokol č. 688/320/17198/2011/Kun z 27.10.2011, ktorý bol so žalobcom prerokovaný dňa 20.01.2012. Na základe zistených výsledkov správca dane Daňový úrad Banská Bystrica, pobočka Žiar nad Hronom vyrubil žalobcovi dodatočným platobným výmerom č. 9615401/5/2196497/2012Kriš zo dňa 14.08.2012 rozdiel dane z príjmu fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2006 v sume 57.496,51 €. Do príjmov žalobcu za uvedené zdaňovacie obdobie zahrnul aj príjem vo výške 1.717.332,- Sk a 506.852,-Sk, ktorý žalobca v daňovom priznaní nepriznal, čím porušil § 6 ods. 1 zákona 595/2003 Z.z. a príjem vo výške 6.990.730,- Sk z dôvodu, že uvedenú čiastku bol žalobca povinný zahrnúť od základu dane ako hodnotu pohľadávky, ktorú postúpil a to vo výške jej hodnoty, t.j. v sume 6.990.730,- Sk, čím došlo k porušeniu § 17 ods. 12 písm. a/ zákona č. 595/2003 Z.z..

Žalobca v daňovom konaní tvrdil, že

- sumu 1.717.332,- Sk prijal ako správca pohľadávky a zo svojho účtu ju uhradil na účet vlastníka práva,
- suma 506.852,- Sk nebola uhradená žalobcovi, ale obchodnej spoločnosti COMMER.Co, s.r.o., žalobca túto pohľadávku v súdnom konaní na COMMER.Co, s.r.o. postúpil a správca dane v inom daňovom konaní považoval uvedenú pohľadávku za príjem COMMER.Co., s.r.o.,
- ušlý zisk, ktorý vyčíslil správca dane ako hodnotu postúpenej pohľadávky 6.990.730,- Sk (3.000.000,- Sk + 3.743.359,-Sk + 247.371,-Sk) je v rozpore s hodnotou pohľadávky, o ktorej konal okresný súd, a v rozpore s obsahom právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom 5Cb/10/2010/13-52 zo dňa 11. novembra 2013, ktorým určil, že zmluvy o postúpení pohľadávky zo 07.02.2006 a 08.02.2006 sú neplatné práve z dôvodu, že pohľadávky, ktoré boli predmetom postúpenia boli skoršou zmluvou zo dňa 01.09.2005 postúpené žalobcom na obchodnú spoločnosť NATIONWIDE INCOME PROPERTIES, LLC., Nevada, USA.

Po podaní odvolania žalobca e-mailovým podaním zo dňa 23.01.2014, ktorý bol doručený na Najvyšší súd Slovenskej republiky 24.01.2014 predložil v prílohe fotokópiu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom 5Cb/10/2013-52 zo dňa 11. novembra 2013 s vyznačením položky právoplatnosti dňom 31.12.2013, v ktorom Okresný súd Žiar nad Hronom určil, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 08.02.2006 uzavretá medzi Gabrielom Oslancom TV-SAT služba, IČO: 10930345 ako postupcom a COMMER.Co, s.r.o., ako postupníkom je neplatná v časti, kde je predmetom postúpenie práv a pohľadávky náhrady škody aj s príslušenstvom, postupcom vyčíslovanej za obdobie od 01.01.2005 do 01.09.2005 a určuje, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 07.02.2006, uzavretá medzi žalobcom ako postupcom a COMMER.Co, s.r.o., ako postupníkom je neplatná. Súčasne predložil fotokópiu uznesenia Okresného riaditeľstva PZ, Odbor kriminálnej polície, oddelenie ekonomickej kriminality ČVS: ORP-346-OEK-ZH-2013 z 28.11.2013, v ktorom podľa § 206 ods. 1, 2 Trestného poriadku vyšetrovateľ vzniesol obvinenie žalobcu za zločin skrátenej dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 3 Trestného zákona.

Správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň (§ 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.).

Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo (§ 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb.).

Pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane (§ 2 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb.).

Podľa § 29 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 165 zákona, ods. 1 - 5, zákona č. 563/2009 Z.z. Daňový poriadok, právne úkony a ich účinky pri správe dani, ktoré nastali do účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Daňové konania začaté a právoplatne neukončené pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov; sankcia sa uloží podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v systave územných finančných orgánov v znení účinnom do 31. decembra 2011, ak skutočnosť rozhodujúca pre uloženie sankcie nastala do 31. decembra 2011 a ak je to pre daňový subjekt priaznivejšie. 3 ustanovenia tohto zákona sa vzťahujú aj na daňové exekučné konanie začaté podľa doterajších predpisov. Daňová kontrola začatá a neukončená pred účinnosťou tohto zákona sa dokončí podľa doterajších predpisov. Výrubovacie konanie po daňovej kontrole začatej a neukončenej pred účinnosťou tohto zákona sa vykoná podľa doterajších predpisov.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov (ďalej len zákon č. 595/2003 Z.z.), príjmami z podnikania sú

- a) príjmy z poľnohospodárskej výroby, lesného a vodného hospodárstva,
- b) príjmy zo živnosti,
- c) príjmy z podnikania vykonávaného podľa osobitných predpisov neuvedené v písmenách a) a b),
- d) príjmy spoločníkov verejnej obchodnej spoločnosti a komplementárov komanditnej spoločností podľa odsekov 7 a 8.

Podľa § 17 ods. 12 zákona č. 595/2003 Z.z., súčasťou základu dane daňovníka s príjmami podľa § 6, ktorý účtuje v systave jednoduchého účtovníctva alebo ktorý vedie evidenciu podľa § 6 ods. 11, alebo ktorý uplatňuje výdavky podľa § 6 ods. 10, je

- a) pri vklade pohľadávky do obchodnej spoločnosti alebo družstva alebo pri postúpení pohľadávky, hodnota tejto pohľadávky, a to aj v prípade, ak ide o pohľadávku, ktorú daňovník vložil alebo postúpil za cenu nižšiu, ako je jej menovitá hodnota; pri vklade pohľadávky alebo jej postúpení za cenu vyššiu, ako je jej menovitá hodnota, sa za príjem považuje táto vyššia cena,
- b) poskytnutý alebo prijatý preddavok, a to v tom zdaňovacom období, v ktorom došlo k splneniu dodávky tovaru, služby alebo iných plnení, na ktorých úhradu bol prijatý alebo poskytnutý.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s

príhľadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotno-právnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, zákon č. 511/1992 Zb. obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

Dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie (§ 29 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb.). Správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov (§ 29 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.).

V tejto súvislosti senát najvyššieho súdu poukazuje aj na rozsudok najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 2Sžf/4/2009 z 23.06.2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 78/2011-17 z 23.02.2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva aj, že dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom.

V konaní bolo potrebné posúdiť, či daňová kontrola u žalobcu zameraná na overenie dane z príjmov za rok 2006 týkajúca sa príjmov žalobcu od Stavebného bytového družstva Žiar nad Hronom (ďalej len SBD) bola vykonaná v súlade so zákonom a či závery daňových orgánov, že príjmy žalobcu od SBD Žiar nad Hronom a to príjem 05.01.2006 v sume 1.717.332,- Sk, príjem 12.09.2006 v sume 506.852,- Sk a postúpená pohľadávka zmluvou zo dňa 07.02.2006 v sume 6.990.730,- Sk boli oprávnené zahrnúť do základu dane z príjmov fyzických osôb žalobcu za zdaňovacie obdobie roku 2006.

K príjmu 1.717.330, Sk.

Žalobca tvrdil, že túto čiastku prijal na svoj účet len ako správca pohľadávky, nie titulom podnikania, a že zo svojho účtu ju uhradil vlastníkovi práva.

Z administratívneho spisu je preukázané, že tento príjem bol pripísaný na účet žalobcu titulom plnenia na základe rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. značka 8Cb/168/99-181 zo dňa 01.03.2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. značka 43Cb/175/2005 zo dňa 23.11.2003, ktoré nadobudli právoplatnosť 29.12.2005. Uvedenými rozhodnutiami Stavebné bytové družstvo Žiar nad Hronom bolo zaviazané plniť žalobcovi ako živnostníkovi sumu istiny 527.396,- Sk s prísł. (úrok 1.189.936,- Sk, spolu 1.717.332,- Sk).

Preto nemá relevanciu tvrdenie žalobcu, že plnenie neprijal titulom podnikania, keď navyš žalobca dôkazmi nepreukázal, že platbu prijal ako správca pohľadávky, ani nepreukázal väzbu príjem - výdavok, tak ako tvrdil v odvolaní. Odvolací súd vyhodnotil tieto odvolacie dôvody vo vzťahu k posudzovaniu tohto príjmu ako nedôvodné.

K príjmu 506.852,- Sk.

Žalobca tvrdil, že túto sumu na svoj účet neprijal, neúčtoval o nej a bola poskytnutá na účet inej právnickej osoby obchodnej spoločnosti COMMER.Co, s.r.o., Žiar nad Hronom.

Z obsahu administratívneho spisu je preukázané, že uvedená suma bola ako istina priznaná žalobcovi ako živnostníkovi rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. značka 12Cb/13/06-63 zo dňa 29.05.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.08.2006, čo do istiny 506.852,- Sk. Súčasťou administratívneho spisu je aj písomné podanie žalobcu, v ktorom Stavebnému bytovému družstvu Žiar nad Hronom oznámil identifikačné údaje účtu (číslo účtu), na ktorý žiada priznanú pohľadávku zaplatiť, a na tento konkrétny účet aj Stavebné bytové družstvo Žiar nad Hronom plnilo. Označeným účtom bol účet spoločnosti COMMER.Co, s.r.o., Žiar nad Hronom.

Pokiaľ žalobca označil za miesto platby bankový účet patriaci inej právnickej osobe, konkrétne identifikoval účet patriaci spoločnosti COMMER, Co, s.r.o., Žiar nad Hronom, určil tým platobné miesto, na ktoré má byť plnenie pre žalobcu priznané uvedeným súdnym rozhodnutím, poskytnuté. Pokiaľ dlžník žalobcu, SBD Žiar nad Hronom, plnil v súlade s jeho pokynom, na ním určený účet, plnil na žalobcom určené platobné miesto a plnil žalobcovi. Preto nemožno súhlasiť s tvrdením, že posudzovaný príjem nebol poskytnutý, pričom na vznik daňovej povinnosti nemá vplyv skutočnosť, že o tomto príjme žalobca neúčtoval.

Potom konštatovanie daňových orgánov pri týchto dvoch príjmoch, že žalobca porušil ust. § 6 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z. z dôvodu ich neuvedenia v daňovom priznaní, súd považoval v súlade so zákonom.

K príjmu 6.990.730,- Sk.

Žalobca tvrdil, že uvedená čiastka nebola prijatá na jeho účet, o nej neúčtoval, nie je predmetom postúpenej pohľadávky a nejednalo sa o príjem žalobcu. Z konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom sp. značka 12Cb/5/2005, v ktorom sa pôvodne žalobca (po zmene účastníctva na strane žalobcu, na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť COMMER.Co, s.r.o.,) domáhal proti Stavebnému bytovému družstvu Žiar nad Hronom zaplata pohľadávky 7.190.556,- Sk, z listinných dôkazov, ktoré sa týkajú uvedeného súdneho konania a ktoré sú súčasťou administratívneho spisu, súd zistil, že nárok, ktorý si pôvodne žalobca (po zmene účastníka konania na strane žalobcu obchodná spoločnosť COMMER.Co, s.r.o.,) v obchodno-záväzkovom vzťahu voči žalovanému Stavebné bytové družstvo Žiar nad Hronom uplatnil, ako sumu vo výške 6.329.474,- Sk titulom ušlého zisku za obdobie od 01.01.2001 do 01.05.2002 a od 01.05.2002 do 31.12.2005 a priamej škody vo výške 861.082,- Sk. V tejto sume bola zahrnutá aj pohľadávka 6.990.730,- Sk, ktorá pozostávala zo sumy 3.000.000,- Sk + 3.743.359,- Sk = 6.743.359,- Sk + sumy 247.371,- Sk, ktorá bola aj predmetom postúpenia medzi žalobcom ako postupcom a postupníkom obchodnej spoločnosti COMMER.Co, s.r.o., zmluvami zo dňa 07.02.2006 a zo dňa 08.02.2006.

Z obsahu zmlúv o postúpení pohľadávok je preukázané, že zmluvou boli postúpené pohľadávky uplatnené v konaní Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. značka 12Cb/5/2005, pričom z podaní, ktoré adresoval pôvodný žalobca v konaní sp. značka 12Cb/5/2005, t.j. Gabriel Oslanec, je preukázané, že si uplatňuje nárok na náhradu škody, ktorú sám vyčíslil sumou 3.000.000,- Sk, 3.743.359,- Sk a sumu 247.371,- Sk čo predstavuje sumu 6.990.730,- Sk.

Odvolačný súd konštatuje, že z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu a ktoré boli získané ako súčasť súdneho spisu Okresného súdu v Žiari nad Hronom v konaní sp. značka 12Cb/5/2005 je nepochybne preukázané, že suma 6.990.730,- Sk bola uplatňovaná práve žalobcom (ako pôvodným žalobcom) v tomto konaní Okresného súdu v Žiari nad Hronom titulom náhrady škody a ušlého zisku, v ktorom bol vydaný rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom č.k. 12Cb/5/2005-153 zo dňa 29.05.2006, ktorý priznával žalobcovi sumu 7.190.556,- Sk a príslušný úrok z omeškania.

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici bol rozsudok okresného súdu v časti, ktorým bola priznaná suma 861.082,- Sk titulom náhrady škody potvrdený, v ostatnej časti bol výrok rozsudku Okresného súdu zrušený v časti priznaného ušlého zisku a vrátená vec na ďalšie konanie - rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 41Cob/319/2006-238 zo dňa 13. júna 2007.

Podľa názoru najvyššieho súdu nebolo pochybností, že v konaní vedenom na Okresnom súde v Žiari nad Hronom 12Cb/5/2006 si uplatnil žalobca pohľadávku, ktorú špecifikoval žalovaný ako aj správca dane v sume 6.990.730,- Sk a že v uvedenom konaní bol vydaný aj v časti právoplatný rozsudok, ktorý na zaplataenie časti uplatnenej pohľadávky v čiastke 861.082,- Sk zaviazal SBD v prospech COMMER.Co, s.r.o.,. Z administratívneho spisu je preukázané, že Okresný súd v Žiari nad Hronom v konaní 12Cb/5/2005 predložené zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.02.2006 ako aj zo dňa 08.02.2006 akceptoval, keď na základe nich došlo k zmene účastníka v konaní na strane žalobcu, keď namiesto žalobcu Gabriela Oslaneca nastúpila obchodná spoločnosť COMMER.Co, s.r.o., Žiar nad Hronom.

Žalobca v daňovom konaní nepredložil ani neoznačil dôkazy preukazujúce, že uvedené zmluvy o

postúpení pohľadávky sú neplatné, keď navyše ich obsah akceptoval aj Okresný súd v Žiari nad Hronom v konaní 12Cb/5/2005 a v časti jeho rozhodnutie o uplatnenom nároku nadobudlo právoplatnosť.

V súlade s vysloveným názorom krajského súdu odvolací súd konštatuje, že pre súdny prieskum rozhodnutia žalovaného je podstatný skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods.1 OSP) . Ani žalovaný, ani správca dane pred vydaním rozhodnutia nedisponovali dôkazmi, ktoré by preukazovali neplatnosť postúpení pohľadávok na základe zmlúv o postúpení pohľadávok zo dňa 07.02.2006 a 08.02.2006.

Listinné dôkazy (právoplatné rozhodnutia súdu o určení neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávok) žalobca nepredložil v daňovom konaní, žalovaný nemohol uvedené dôkazy vykonať a vyhodnotiť, navyše keď žalobca v daňovom konaní nepredložil dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi ním ako postupcom a americkou spoločnosťou NATIONWIDE INCOME PROPERTIES, LLC. ,Nevada, USA. Potom postup krajského súdu, ktorý pri rozhodovaní aplikoval ust. § 250i ods. 1 OSP je súladný so zákonom.

K ďalším odvolacím námietkam odvolací súd uvádza, že požiadavka žalobcu, aby správca dane „spresnil otázky, ktorými sa zaoberá“ nemá oporu v ustanoveniach upravujúcich daňové konanie. Správca dane v oznámení o výkone daňovej kontroly zo dňa 22.07.2011 pod č. 688/320/13115/2001/Kun oznámil žalobcovi výkon daňovej kontroly s označením jej rozsahu (daň z príjmu fyzických osôb za rok 2006) a súčasne aj vyzval žalobcu, ktoré doklady požaduje predložiť. Z oznámenia o výkone daňovej kontroly jednoznačne mal žalobca vedomosť, že správca dane bude vykonávať daňovú kontrolu na preverovanie dane z príjmu fyzických osôb žalobcu za zdaňovacie obdobie 2006 a teda musel byť uzrozumený, že je povinný preukázať všetky príjmy, ktoré v tomto zdaňovacom období ako daňový subjekt mal. Aj zo zápisnice z ústneho pojednávania č. 688/320/16392/2011/Kum zo dňa 07.10.2011 na Daňovom úrade Nová Baňa je evidentná vedomosť žalobcu, ktoré príjmy týkajúce sa konkrétnych súdnych konaní správca dane preveruje a ku ktorým má možnosť sa vyjadriť a navrhnúť dôkazy. Napokon aj k preverovaným skutočnostiam správcem dane sa žalobca vyjadril v protokole o kontrole vo vzťahu k jednotlivým čiastkam, ktoré zahrnul správca dane do základu pre daň z príjmu fyzických osôb za zdaňovacie obdobie 2006.

Podkladom na posudzovanie príjmov žalobcu za zdaňovacie obdobie 2006 boli listiny, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu a boli súčasťou aj vyššie uvedených súdnych konaní, bankové výpisy z účtu žalobcu ako aj ďalšie listinné dôkazy, ktorých vypovedaciu hodnotu (právoplatné rozhodnutia súdov) nemohla spochybníť ani svedecká výpoveď svedkov, ktorých v daňovom konaní navrhol vypočítať žalobca a to svedka H., daňového poradcu a účtovníčku. Pokiaľ správca dane neakceptoval návrh žalobcu na vykonanie tohto dôkazu, odvolací súd konštatuje, že v daňovom konaní žalobca ani nešpecifikoval, ktoré konkrétne skutkové okolnosti má svedok (svedkovia) dotvrdiť vo väzbe na právoplatné rozhodnutia súdov a listiny, ktoré zabezpečil si správca dane z vyššie uvedených súdnych konaní. Aj z tohto dôvodu odvolací súd vyhodnotil rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom, rovnako i vecnú správnosť záverov prvostupňového súdu, ktorý konštatoval, že vykonanie uvedeného dôkazu nebolo potrebné a napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu vychádzajú z riadne zisteného skutkového stavu veci.

Odvolací súd zdôrazňuje, že nie je povinnosťou daňových orgánov vykonať všetky dôkazy, ktoré daňový subjekt navrhuje. Správca dane vychádzajúc z ust. § 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. bol povinný hodnotiť dôkazy podľa svojej úvahy a to každý jednotlivo, všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, prihliada na všetko, čo v daňovom konaní zistil a aplikovať v daňovom procese zásady daňového konania. Účastník daňového konania a daňovej kontroly má právo v priebehu daňovej kontroly predkladať dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia (§ 15 ods. 5 písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb.). Toto právo však nie je absolútne a neznamená, že správca dane, ktorý vedie daňové konanie je povinný vykonať všetky dôkazy navrhované daňovým subjektom. Je na úvahe tohto orgánu, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná, ktoré nie, je však povinný svoje rozhodnutie riadne zdôvodniť a vydať ho na základe riadne zisteného skutkového stavu. V posudzovanej veci podľa názoru odvolacieho súdu

nebolo potrebné vylúčiť navrhovaných svedkov vykonať, pretože skutočnosti, z ktorých vychádzal žalovaný a prvostupňový správny orgán pri určení daňovej povinnosti žalobcu, boli preukázané z iných vykonaných dôkazov, ktoré vyplývajú z administratívneho spisu.

K ďalším odvolacím námietkam odvolací súd konštatuje, že neobstojí tvrdenie žalobcu, že mu bolo znemožnené odpovedať na otázky správcu dane po patričnej príprave. Pojednávani pred správcom dane sa žalobca osobne zúčastnil a až do skončenia daňovej kontroly mal priestor svoju dôkaznú povinnosť a povinnosť tvrdení si splniť. Nič mu nebránilo, aby v písomných podaniach doručených správcovi dane, sa vyjadril k veci a predkladal a navrhoval vykonanie dôkazov. O tom, že toto právo žalobca aj realizoval, svedčia aj návrhy žalobcu na vykonanie vylúčených svedkov H. a ďalších. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca mal dostatočný časový priestor na preukazovanie svojich tvrdení a mal možnosť svoje procesné práva daňového subjektu aj počas daňovej kontroly, aj v daňovom konaní riadne uplatniť, čo aj realizoval podávaním námietok na postup zamestnancov správcu dane, návrhu na prerušenie daňového konania, o ktorých ako vyplýva z administratívneho spisu správne orgány v súlade so zákonom rozhodli.

Z administratívneho spisu nevyplýva, že procesné práva žalobcu boli porušené tým, že mu bolo znemožnené dňa 30.11.2011 realizovať právo účastníka konania a uniesť dôkaznú povinnosť ako súd aj vyššie konštatoval.

Čo sa týka námietky formálneho prístupu správcu dane pri prerokovaní protokolu o vykonaní kontroly odvolací súd uvádza, že z administratívneho spisu nebolo zistené pochybenie správcu dane pri procese prerokovania protokolu o výkone daňovej kontroly. Pokiaľ by aj správca dane mal predpripravené formuláre, zápis o prerokovaní protokolu o kontrole dopredu, nič nebránilo žalobcovi, aby s obsahom tohto dokumentu nesúhlasil a podal konkrétne námietky. Z obsahu Dodatku k protokolu o kontrole zo dňa 19.01.2012 vyplýva, že žalobca si vyhradil len právo piatich pracovných dní na rozmyslenie, či protokol podpíše bez ďalšieho, pritom k obsahu protokolu o kontrole sa písomne vyjadril podaním zo dňa 29.12.2011, ktoré aj správcovi dane doručil. Odvolací súd nezistil konkrétne procesné pochybenia správcu dane pri prerokovaní protokolu o kontrole.

K námietke lehoty na vykonanie kontroly, odvolací súd konštatuje, že kontrola začala 26.08.2011 a bola ukončená prerokovaním dodatku č. 1 k protokolu dňa 20.01.2012, bola vykonaná v súlade so zákonnými lehotami upravujúcimi výkon daňovej kontroly, v súlade s ustanoveniami § 15 ods. 17 a 18 zákona č. 511/1992 Zb.

Z administratívneho spisu vyplýva kto bol poverený výkonom kontroly (poverenie z 22.07.2011), ktoré určuje, že vykonaním kontroly je poverený Ing. S. J. a Ing. K. J. (poverenie zo dňa 22.07.2011 pod č. 688/320/13128/2011/Kun). Potom neobstojí námietka žalobcu, že Ing. J., po odchode Ing. J. nebola oprávnená vykonávať daňovú kontrolu u žalobcu a zúčastniť sa prerokovania protokolu o kontrole.

Súčasťou administratívneho spisu nie je zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú uzavrel žalobca s americkou spoločnosťou NATIONWIDE INCOME PROPERTIES, LLC., Nevada, USA. Žalobca nepreukázal, že takýto dôkaz správcovi dane v daňovom konaní predložil a preto sa nemohol súd s argumentmi, týkajúcimi sa obsahu uzavretej zmluvy o postúpení, zaoberať.

Súd v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP preskúmava napadnuté rozhodnutie správnych orgánov len na základe skutkového stavu, z ktorého aj správne orgány pri rozhodovaní vychádzali. Preto ani súd nemá, pri súdnom prieskume, zákonné možnosti sa argumentmi a námietkami žalobcu týkajúcimi sa uzavretia zmluvy o postúpení ako aj obsahom (v odvolacom konaní) predloženého rozsudku súdu, ktorý určil neplatnosť zmlúv o postúpení pohľadávok medzi žalobcom a COMMER, Co., s.r.o., zaoberať. Uvedené závery daňovníkovi podľa názoru súdu nebránia, postupovať v súlade s Daňovým poriadkom a podať dodatočné daňové priznanie, či prípadne využiť iný zákonný postup.

Odvolací súd považuje za nepreukázané, že by žalobcovi bolo znemožnené právo predkladať dôkazy, odpovedať po patričnej príprave, resp. že by správca dane porušil zákon, keď ho nevyzval na vysvetlenie a vyjadrenie sa k skutkovým okolnostiam zisteným prejednávanej veci. V tomto smere

žalobca ani nezrejmal, na vysvetlenie akých skutočností mal správca dane žalobcu vyzvať, keď práve z obsahu, dôkazov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu a samotnej komunikácie žalobcu so správcom dane, vyplýva, že muselo byť žalobcovi zrejmé, ktoré skutkové okolnosti týkajúce sa dane z príjmu fyzických osôb za rok 2006 vo vzťahu k jeho osobe sú predmetom daňovej kontroly.

K odvolacej námietke, že prvostupňový súd svoje rozhodnutie na strane 14 nezdôvodnil, keď sa náležite nevysporiadal s námietkou prekluzívnej lehoty, odvolací súd konštatuje, že nedošlo v posudzovanej veci k zániku práva vyrubiť daň. Daňová kontrola bola vykonaná a rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu boli vydané do 31.12.2012 (ust. 15 ods. 13 v spojení s ust. § 45 ods. 1, 2 zákona č. 511/1992 Zb.). Nedošlo k zániku práva vyrubiť daň, z dôvodu, že úkon smerujúci na vyrubenie dane (doručenie protokolu o kontrole v januári 2012) bol vykonaný do 31.12.2012 a podľa názoru odvolacieho súdu právo vyrubiť daň zanikne až uplynutím lehoty, dňom 31.12.2017.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom potvrdil. Rozhodnutia žalovaného a správcu dane obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Z týchto podstatných dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

V senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Záverom senát poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky smerujúcu k predkladaniu administratívnych spisov finančnými orgánmi súdu vo veciach správneho súdnictva a na zdôraznenie tejto povinnosti pripomína: Pod spisom treba rozumieť úplný žurnalizovaný a originálny zväzok listín, týkajúci sa veci, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí. V tomto prípade bol súdu predložený síce úplný administratívny spis, avšak bez žurnalizácie strán, rovnako netvoril zväzok, keďže previazanie listín gumičkou, podľa názoru senátu nemôže nahradiť jeho riadne zviazanie a usporiadanie v chronologickom poradí.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.